

Την **Πέμπτη 17 Μαρτίου, 18:30**, στο **Σινέ Αλέξανδρος η Πρωτοβουλία για την Κομμουνιστική Αριστερά**, θα πραγματοποιήσει εκδήλωση παρουσίασης της πρότασής της και συζήτησης.

Η πρόταση της Πρωτοβουλίας θα παρουσιαστεί από τον **Γιώργο Λιάγκο**.

Εκ μέρους συλλογικοτήτων, θα παρέμβουν οι:

Γιάνα Γαϊτάνη, ΔΕΑ

Γιώργος Γκίμτσας, ΑΡΑΣ

Νίκος Μπάντιος, Δικτύωση για τη Ριζοσπαστική Αριστερά

Νίκος Μπάρκας, ΑΡΚ

Παναγιώτης Ξοπλίδης, ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Χριστίνα Σουλτανίδου, Αριστερό Ρεύμα

Θα ακολουθήσει συζήτηση.

Παρεμβάσεις θα υπάρξουν και εκ μέρους της **Αριστερής Ανασύνθεσης**, της **Παρέμβασης** και **ανένταχτων συντρόφων/ισσων που συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία για την Κομμουνιστική Αριστερά**.

Ακολουθεί το κάλεσμα της Πρωτοβουλίας για την Κομμουνιστική Αριστερά.

Για μια αναγκαία πρωτοβουλία για την ανασύνθεση μιας σύγχρονης κομμουνιστικής Αριστεράς

1. Ζούμε σε μια περίοδο βαθιάς πολιτικής, στρατηγικής και πολιτισμικής κρίσης της Αριστεράς. Η βαρβαρότητα της εφαρμογής του Τρίτου Μνημονίου αποτελεί μια ήττα του λαού, με ευθύνη όλων των εκδοχών της Αριστεράς. Όχι μόνο του κυβερνητισμού και του ευρωπαϊσμού που αποδείχτηκαν βασιλικές οδοί για το νεοφιλελευθερισμό, αλλά και του γενικόλογου αντικαπιταλισμού που αδυνατεί να κάνει τη σύνδεση ανάμεσα στη σημερινή αντίσταση και μια πραγματική διαδικασία επαναστατικής μετάβασης. Το γεγονός ότι ενώ στην Ελλάδα υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους κύκλους κοινωνικής αναταραχής, πολιτικής κρίσης και ανατροπής στις σχέσεις εκπροσώπησης, αλλά ταυτόχρονα οι απόψεις, οι νοοτροπίες και οι πρακτικές του μεγαλύτερου μέρους της Αριστεράς παραμένουν αμετάβλητες στην κατάσταση του 2009, δείχνει να έχουμε ξεχάσει ότι Αριστερά που δεν αλλάζει, που δεν μαθαίνει, που δεν ανανεώνεται επαναστατικά είναι μια Αριστερά που οδεύει νομοτελειακά προς την ήττα. Από τον εγκλωβισμό δυνάμεων μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ για μεγάλο διάστημα, παρότι ήταν εμφανής η δεξιά και καθεστωτική γραμμή που κυριαρχούσε, μέχρι την ατολμία και τη δυσπιστία της λεγόμενης επαναστατικής Αριστεράς να αναμετρηθεί με το ερώτημα του αριστερού ριζοσπαστικού μετώπου γύρω από το πρόγραμμα μεταβατικών διεκδικήσεων, τα παραδείγματα είναι πολλά. Η απουσία αυτοκριτικής και αναστοχασμού, η άρνηση για ανασυνθετικές διαδικασίες και μετωπική προσπάθεια μαζικής απήχησης, η αυταρέσκεια, η επιστροφή στη λογική των μικρογεγονισμών και της αυτόκεντρης ανάπτυξης, καμιά αισιοδοξία για το μέλλον δεν μπορούν να προσφέρουν. Χρειάζεται μια τομή, μια ανατροπή μέσα στο σώμα και το τοπίο της Αριστεράς.

2. Εμείς λέμε ότι ο πυρήνας του προβλήματος βρίσκεται σε μια μακρά περίοδο αποκομμουνιστικοποίησης της ελληνικής Αριστεράς, στην οποία δεν μπορεί να αποτελέσει ανάχωμα ούτε ο συνδυασμός εγκεφαλικού αντικαπιταλισμού και καταστροφικού σεχταρισμού που διαλέγει το επιτελείο του Περισσού, ούτε ο «επαναστατικός βερμπαλισμός» ούτε ο βαθύτερος συντηρητισμός των ομάδων που ομνούν στο όνομα του μαρξισμού λενινισμού. Αυτό που λείπει στην πραγματικότητα είναι εκείνος ο συνδυασμός ανάμεσα στο μαχόμενο μαρξισμό, την επαναστατική στρατηγική, τη σοσιαλιστική προοπτική, τη γραμμή μαζών, την πλειοψηφική απεύθυνση, τον αντιιμπεριαλισμό, το διεθνισμό, την πάλη για την ηγεμονία της εργατικής τάξης, που ιστορικά συνδέεται με την κομμουνιστική αναφορά. Λείπει η ειλικρινής διάθεση αυτοκριτικής, διόρθωσης, μετασχηματισμού, πειραματισμού και πάνω απ' όλα προσπάθειας να μάθουμε από τις ίδιες τις μάζες, τη συλλογική τους πάλη, την επινοητικότητα και τον πειραματισμό τους. Λείπει,

τέλος, η τόλμη, η αναγνώριση ότι νέες συνθήκες και νέες προκλήσεις απαιτούν νέες μορφές και νέα σχήματα. Λείπει η συνολική θεώρηση της ταξικής πάλης σε όλα τα πεδία της κοινωνικής ζωής, το μπόλιασμα κρίσιμων μετώπων, όπως ενδεικτικά αυτά της πάλης ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή και της πάλης ενάντια στην πατριαρχία με την αναγκαία ταξική οπτική.

3. Σήμερα είναι ανάγκη να διαμορφώσουμε ξανά τους όρους για ένα αριστερό ριζοσπαστικό μέτωπο γύρω από το μεταβατικό πρόγραμμα της ρήξης με τον «ευρωπαϊκό δρόμο». Σε αυτό συμβάλει και η διαρκής πάλη για δημοκρατική συγκρότηση και μαχητική παρέμβαση της Λαϊκής Ενότητας αλλά και η προσπάθεια να ανοίξει ένας ευρύτερος διάλογος και κοινή δράση των ρευμάτων, μετώπων και οργανώσεων της αριστεράς της ρήξης. Όμως, η πάλη για το μέτωπο, που πρέπει να στοχεύει στη διαμόρφωση ενός πλειοψηφικού λαϊκού ρεύματος ανατροπής και μετασχηματισμού, δεν μπορεί παρά να συνδυαστεί με την πάλη για την οικοδόμηση ενός σύγχρονου ρεύματος κομμουνιστικής Αριστεράς. Σε διαλεκτική σχέση με τη μαζική δουλειά, την οικοδόμηση κινημάτων, την καθημερινή προσπάθεια να επιστρέψει η αυτοπεποίθηση μέσα στις λαϊκές τάξεις. Σε ρήξη με τη θεωρητική τεμπελιά, τον εμπειρισμό, το μηρυκασμό συνθημάτων. Με στόχο την πραγματική αλλαγή του τοπίου της Αριστεράς, έξω και πέρα από τις κλασικές «μάχες συσχετισμών» που έχουν ταλανίσει τον αριστερό κόσμο. Με καθημερινή αναμέτρηση με μια άλλη πρακτική της πολιτικής, μια άλλη συντροφικότητα και δημοκρατία, σε ρήξη τόσο με την αστική αντίληψη της πολιτικής, όσο και με τη γραφειοκρατία, τον παραγοντισμό και το διαδρομισμό.

4. Η αγωνία γι' αυτή την αναγκαία ανασύνθεση μιας σύγχρονης κομμουνιστικής προοπτικής ενώνει όσες και όσους παίρνουμε αυτή την πρωτοβουλία για να υπάρξει μια αναγκαία πρωτοβουλία διαλόγου και κοινής δράσης, μια διαδικασία συγκρότησης για την κομμουνιστική Αριστερά. Ξέρουμε, όμως, ότι αυτή την αγωνία τη μοιραζόμαστε με πολλές/ούς άλλες/ους, νέες/ους και παλιές/ούς, γνωστές/ούς και «αφανείς», οργανωμένες/ους και ανένταχτες/ους. Γι' αυτό και δεν μας ενδιαφέρει να συνδιαμορφώσουμε μια ακόμη πολιτική τάση ή ομάδα αλλά μια πραγματική πολιτική διαδικασία για τη διαμόρφωση μιας σύγχρονης οργάνωσης κομμουνιστικής αναφοράς.

5. Σε αυτή την κατεύθυνση προτείνουμε και δοκιμάζουμε στην πράξη μια συγκεκριμένη μεθοδολογία και διαδικασία. Με βάση τις κοινές αφετηρίες και αναζητήσεις, μπαίνει μπροστά η διαδικασία της ενοποίησης – συγκρότησης:

- **Ξεκινούν συζητήσεις, σε κλαδικό αλλά και τοπικό επίπεδο πάνω στο καταρχήν κοινό πλαίσιο, συντονίζεται το δυναμικό, δοκιμάζεται και εδραιώνεται η κοινή παρέμβαση στα πολιτικά και κοινωνικά μέτωπα, διαμορφώνεται μόνιμη διαδικασία συντονισμού, κοινού σχεδιασμού και πολιτικής παρέμβασης.**
- **Συντονίζεται η διαδικτυακή παρέμβαση με αξιοποίηση των ιστοσελίδων που υπάρχουν αλλά και με προσπάθεια για κοινή ιστοσελίδα.**
- **Μπαίνει μπροστά ένας κύκλος επεξεργασιών και διαλόγου, πάνω σε συγκεκριμένες πλευρές: για την κατάσταση της εργατικής τάξης και τις προοπτικές του εργατικού κινήματος, για το κίνημα της νεολαίας, τα άλλα κινήματα, για το μεταβατικό πρόγραμμα και τη σοσιαλιστική προοπτική, για το σύγχρονο καπιταλισμό και ιμπεριαλισμό, για την αυτοκριτική αναμέτρηση με την ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος.**
- **Διαμορφώνεται σώμα θέσεων, προγράμματος και αρχών λειτουργίας για την ιδρυτική συνδιάσκεψη της νέας κομμουνιστικής οργάνωσης, με χρονοδιάγραμμα που θα ανακοινωθεί τον Μάρτιο του 2016.**

6. Η διαδικασία αυτή, σε κάθε φάση, βήμα και πλευρά της, επιδιώκει να είναι ανοιχτή, δημοκρατική και συντροφική. Με στόχο πάνω από όλα το χώνεμα της εμπειρίας, την αυτοκριτική αναμέτρηση με λάθη και

ανεπάρκειες, την ανανέωση των θεωρητικών αναφορών και των πολιτικών κατευθύνσεων. Γι' αυτό κάνουμε ανοιχτή έκκληση και πρόσκληση αυτός ο χώρος διαλόγου και η διαδικασία συγκρότησης να πλασιωθεί και να συνδιαμορφωθεί από συντρόφους, αγωνιστές και τάσεις, είτε στο σύνολό του, είτε σε πλευρές του. Είναι μια διαδικασία που καταρχήν εκκινούν οργανώσεις και ανένταχτοι αγωνιστές της ριζοσπαστικής και κομμουνιστικής αριστεράς, μια πολιτική πρόταση που θέλουμε να τη συζητήσουμε και να την διευρύνουμε.

Γιατί τα ρήγματα που άνοιξε η κρίση και ο λαϊκός ξεσηκωμός δεν μπορούν και δεν πρέπει να κλείσουν. Γιατί η Αριστερά πρέπει να σταματήσει να είναι συνώνυμη με την ήττα και τις χαμένες ευκαιρίες. Γιατί ο κομμουνισμός δεν είναι λάβαρο από το παρελθόν αλλά εικόνα από το μέλλον, ήταν, είναι και θα είναι η νιότη του κόσμου.